

ни къмъ това благородно, състрадателно, човѣколюбиво, и гостоприемно семейство.

Длъжностъ ми е, обаче, да прибавя тукъ още, че неговитѣ добрини не се ограничиха за насъ само въ Лондонъ и Ритшмондъ. Г. Женсонъ искаше да ни помогне и вѣнъ отъ Англия. Между друго, като ставаше дума, че ние ще идемъ и въ Петербургъ, той си спомни, че прѣди нѣкоя друга година билъ се запозналъ въ Швейцария съ единъ руски офицеръ, на име А. Мосоловъ, отъ свитата на руския императоръ. Въ желанието си да ни улесни при отиването ни въ Петербургъ, той взе та ни прѣпоръчи на тоя офицеръ съ слѣдното писмо, написано на французски:

„Hill Rise — Richmond.

18 ноемврия 1876.

Драги ми господине,

Азъ съмъ съхранилъ добри спомени отъ нѣколкото дни, които прѣкарахме наедно въ Швейцария, въ хотелъ *Бо Риважъ* (Beau Rivage) и съмъ запазилъ картичката Ви съ надежда да Ви видя въ Русия.

Сега земамъ свободата да Ви прѣдставя г. г. М. Балабановъ и Д. Цанковъ, български делегати при европейскитѣ народи.

Голѣмата симпатия и помощитѣ, които вашиятъ народъ е направилъ на злощастнитѣ жертви на позорния турски режимъ, ми даватъ да вѣрвамъ, че тѣзи господа ще намѣрятъ при васъ добъръ приемъ.

Моля Ви да приемете моитѣ сърдечни поздравления.

J. M. Janson“.

Не стана нужда и нѣмахме ни врѣме, когато бѣхме въ Петербургъ, да потърсимъ този офицеръ и да му по-